

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1860-1869

Van Raalte Papers

3-11-1861

Rev. Pieter J. Oggel Composed a Poem on the Occasion of Rev. Albertus and Christina Van Raalte's 25th Wedding Anniversary.

Pieter J. Oggel

Nella Kennedy

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1860s

The original documents are held in the Albertus C. Van Raalte Collection (M300) or the Dirk B.K. Van Raalte Collection (M301) in Heritage Hall, Hekman Library, Calvin University, Grand Rapids, MI. The Van Raalte material in Heritage Hall has since been reorganized.

<https://archives.calvin.edu/index.php?p=collections/findingaid&id=264&q=>

<https://archives.calvin.edu/index.php?p=collections/findingaid&id=262&q=>

This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from Heritage Hall at Calvin University. [Contact the Curator at Heritage Hall.](#)

Recommended Citation

Oggel, Pieter J. and Kennedy, Nella, "Rev. Pieter J. Oggel Composed a Poem on the Occasion of Rev. Albertus and Christina Van Raalte's 25th Wedding Anniversary." (1861). *Van Raalte Papers: 1860-1869*. 90. https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1860s/90

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1860-1869 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

11 March 1861

Holland, Michigan

Rev. Pieter J. Oggel composed a poem on the occasion of Rev. Albertus and Christina Van Raalte's 25th wedding anniversary. Oggel was a beloved son-in-law of the Van Raalte's. He reflects on many of the Van Raalte have had in the Netherlands and in America. He prays that they may also celebrate their golden wedding anniversary in the future, an event that did not come to pass.

In Dutch; translation by Nella Kennedy, May 2006.

Calvin College Archives, ACVR collection, Box 1, fldr 20.

Henry
Tr. ?
client
dD
1-26-2000

Transcription +
translation

[March 11, 1861]

To Our Beloved Parents
March 11
The Day
Set for the Silver Wedding Anniversary

Beloved Parents! Who today,
On the day of the silver wedding anniversary,
Are reminded what the past has been
Since you were united [in matrimony]; -
How your children would have wished
To surround you at this time.
Circumstances preventing this
Mixed the joy with a little pain.

Rightfully I can mention joy
On this significant day,
Which makes you ponder and ask
About all that your eyes have seen.
Or may you not note thankfully
The Father's loving-kindness?
How shall you repay your God
Who led you so lovingly?

[2]

Transpose yourselves in spirit to Leyden
Where the one gave the other their heart;
How much did you rejoice in each other
Since the one drank the love of the other!
Think back to Genemuiden,
Where you, united in loving matrimony,
Tasted the joy of the family,
While living among strangers!

There your children were born
(three¹ sons whom you look at now).
And when disturbed through persecution
You saw that you were salt there after all?
Yes, I heard even in later times
When I went to visit that place

---

¹ It is difficult to determine whether Oggel wrote *drie* or *four* (three or four) here. The word *zonen* (sons) that follows is written more clearly, although it is puzzling. The Van Raaltes had four children in Genemuiden (two sons and two daughters).

How your preaching brought about a blessing
In the days of suffering.

[3]

Do you remember those seven years
Spent in Ommen after that.
Also there love was paired with sorrow
Also there the lot of suffering was softened.
Also there you lived to be a blessing.
You yourselves² received blessings there;
You saw your family increase there.
How much the Lord God bestowed on you.

After that Arnhem became your habitation
And a couple of years you lived there
While living for your King
A blessing for others and each other.
You lived with family, friends,
Your calling for school and church
Living among God's beloved. –
What a wonderful work was given you!

[4]

How full of wonders are the Lord's deeds!
How full of might is God's hand!
He opened deep paths for you
And led you to another land.
You arrived in this new world
A stranger in language and traditions.
Only the power of prayers
Enabled you to walk God's way.

Your destiny led to the wilderness.
Fourteen years already you dwelled there.
Much you had to without, very much,
And misfortune you had, year after year.
Calamity, a product of new settling,
Did not pass you by.
But remind you also of the Lord's glory
Of His illustrious miraculous deeds!

[5]

Run through those five and twenty years

---

² Although the Dutch does not give an indication whether the poem addresses both parents consistently, the text itself seems to address ACVR's life and work much of the time. The translation "yourselves" presents therefore the translator's interpretation.

Terminating with this joyful day,
And praise the Lord of hosts
Whose eye looked upon you with love.
The Lord gave you bread to eat,
You nor your offspring lacked clothing;
The Lord did never, never forget you.
O, what an exquisite comfort!

Cast your eye around you now
Look at each other, your house and goods
And may the heart and voice unite
In praise of Him, who makes all things!
Your children, with their children
Stand around you, rejoicing with you,
And if the others could not come,
They love you just as much as we do. -

[6]
Beloved Parents! Let us now
Go to the Lord with gratitude;
But also with earnest prayers.
Yes, call upon the Name of the Lord.
In everything we desire in dependence
We are always in the hand of God.
Our future, in this perishable world,
Rests in Him alone.

When Jehovah fulfills our desires
Then His blessing always crowns your path.
Then He will constantly increase your well-being
Then He grants you treasure after treasure.
Then He will avert catastrophes and dangers;
Then He guards you from misery and pain,
Then His rod and staff will be your strength
With the increase of your years.

[7]
May you live many more years
To be a blessing for family, church and school.
May the Lord give you His blessing!
His goodness is unfathomable!
May the Lord direct it in such a way
(And this we wish most of all)
that one day we may, all together, celebrate
the prized golden wedding anniversary.

On behalf of your children present here,

P. J. Oggel

[Translation: Nella Kennedy,
May 2006]

Aan Onze Beminde Ouders
Op den 11den Maart
Den dag
Bestemd voor het Zilveren Bruiloftsfeest

*****

Beminde Ouders! Die op heden,
Den dag van 't zilv'ren bruiloftsfeest,
Herinnerd wordt wat het verleden,
Sints Uw vereeniging is geweest; -
Hoe gaarne zouden Uwe kind'ren
Thans rondom U vereenigd zijn!
Omstandigheen, die dit verhind'ren -
Zij mengden in de vreugd wat pijn.

Met recht mag ik van vreugd gewagen
Op deez' beteek'nisvollen dag,
Die U doet peinzen, U doet vragen,
Wat in dien tijd Uw oog al zag.
Of moogt gij nu niet dankbaar melden
Uws Vaders goedertierenheid?
Wat zult gij Uwen God vergelden,
Die U zoo liefd'rijk heeft geleid? -

[2]

Verplaatst gij U in den geest te Leijden
Waar d'een den ander 't harte schonk;
Hoe mocht ge toen elkaar verblijden,
Daar d'een de and'ren liefde dronk!
Denkt eens terug aan Genemuiden,
Waar gij, vereend door huw'lijksmin,
Wijl levend' onder vreemde luiden,
De blijdschap smaaktet van 't gezin!

Daar werden kind'ren U geboren;
(drie zonen¹ gij nu reeds aanschouwt)

---

¹ It is difficult to determine whether Oggel wrote *drie* or *four* (*three* or *four*) here. The word *zonen* (*sons*) that follows seems more clear, although in fact the VanRaaltes had four children (two sons and two daughters) in Genemuiden.

En zaagt g'U door vervolging storen –
Ge waart er immers tot een zout?
Ja, ik hoorde zelfs in later tijden,
Terwijl ik eens die plaats bezocht,
Hoe in de dagen van het lijden
Uw prediking hen zegen wrocht!

[3]

Herinnert U die zeven jaren,
Daarna te Ommen doorgebracht.
Moest dààr ook leed met liefd zich paren,
Ook daar werd 't lijdenslot verzacht.
Tot zegen mocht g'ook dààr verkeeren;
U zelf viel zegen dààr ten deel;
Ge zaagt ook dààr 't gezin vermeeren.
Wat gaf de Heere God U veel! –

Daarna werd Arnhem U ter woning;
Een tweetal jaren waart ge dààr,
Wijl levende voor Uwen Koning,
Tot heil voor and'ren en elkaar.
Ge leefdet met familie, vrinden.
Uw roeping voor de School en Kerk;
Het leven onder Gods beminden –
Wat gaf het U een heerlijk werk!

[4]

Hoe wondervol zijn 'S Heeren daden!
Hoe oppermachtig is Gods hand!
Hij opende U diepe paden
En voerd' U naar een ander land.
Een vreemdeling in taal en zeden. –
Kwaamt g'in dien nieuwe wereld aan.
Alleen de kracht van de gebeden
Bekwaamd' U om Gods weg te gaan.

Uw lot viel in de wildernissen.
Reeds veertien jaren waart gij daar!
Veel, zeer veel moest gij er steeds missen,
En onspoed hadt ge – jaar op jaar.

De rampen, aan 't kolonizeeren
Verbonden, zijn U niet ontgaan.
Maar denken U ook tot eer des Heeren
Aan Zijn doorluchte wonderdaan!

[5]

Doorloopt de vijf en twintig jaren,
Gesloten met deez' blijden dag,
En looft den Heer der legerscharen,
Wiens oog in liefde op U zag.
De Heere gaf U brood, om t'eten,
Geen kleed ontbrak U of Uw kroost;
Nooit, nooit wou U de Heer vergeten.
O, welk een liefelijke troost!

Slaat nu het oog eens om U henen
Ziet op elkaar, Uw huis en goed,
En moog' zich hart en stem vereenen
Ter eer van Hem, die alles doet!
Uw kinderen met hunne kinderen
Staan rondom U, met U verblijd,
En zagen d'andren zich verhind'ren –
Zij minnen U met ons om strijd. –

[6]

Beminde Ouders! Laat ons heden
Erkentlijk tot den Heere gaan;
Maar ook met ernstige gebeden.
Ja, roept den Naam des Heeren aan.
In alles begeren² wij afhanklijk
Wij zijn steeds in de hand van God.
In deze wereld, zoo vergank'lijk
Berust bij Hem alleen ons lot.

Vervult Jehovah ons begeeren
Dan kroont Zijn zegen steeds uw pad;
Dan zal Hij steeds Uw heil vermeëren;
Dan Schenkt Hij U steeds schat op schat;

---

² Or *begeven*?

Dan wendt Hij rampen en gevaren;
Dan hoedt Hij U voor leed en pijn;
Dan zal bij 't klimmen Uwer jaren
Zijn stok en staf Uw sterkte zijn.

[7]

Nog lange jaren moogt gij leven,
Gezin en kerk en school ten heil.
Zijn zegen moog' de Heer U geven!
Zijn goedheid is toch zonder peil!
Voorts moog' de Heere het zóó stieren
(Dit wenschen wij het allermeest)
Dat wij eens gemeenschappelijk vieren
Het dierbaar gouden bruiloftsfeest.

Namens Uwe hier tegenwoordige Kinderen

P. J. Oggel

[Transcription: Nella Kennedy,
May 2006]

a poem by P. J. Oggel, written for
the Van Raalte's 25th wedding
anniversary March 11, 1861

Van onze Gemeente Ouders

op den 11de Maart,

den dag

betreft voor het zilveren Bruidstoffeest.

—

Gemeente Ouders! die op Leden,
Den dag van 't zilveren Bruidstoffeest,
Herinnert wordt wat het veleren,
Dinks die vereniging is gemeent; —
Sine gaand zonden twee kinderen
Hande rondom de verenigde Lyd!
Omstandigheden, die dit verkind'end —
ig, menigte en de vinge' wat geyt.

—

Wellicht mag ik van vinge' gewagen
Op die' betekenisvollen dag,
Die ik doet jeingen, ik doet vagen,
Wat in die tijd die oog al zag.
Op moogt gy nu niet dankbaar smelden
Hoe vaders goedertierenheid?
Siet ik uit op Hemin God vergelden,
Die ik zoo liefdicht leeft geleid!

—

Verlaakt g' 't in den eest te Leyden,
 Maar d'een den ander g' ziele schouwt;
 Hoe mocht g' zom eikant verbyden,
 Haat d'een die ander lieftelike drou!
 Leukt eens terug aan Genemuiden,
 Maar g', vereend door Leu's Lybomien,
 Hyl levend' onder vreemde linden,
 De hlydende Ommaaktet van g' gerin!

Pau. warden linden 't geboren;
 (Wie liden g' nu eens aanhouwt)
 E. zucht g' 't door vervolging' & Horen-
 Ge waart is immers tot een Lou?
 Ja, 't Lorde gelyc in late Lyden,
 Teringe it eens die plaats bezocht,
 Hoe in de daged van het Lyden
 Het prediking ten Ligen vrocht!

Herinner u die Leven jaren,
 Daarna te Cummee doorgebracht.
 Maakt dijn sokk leed met liep die jaren,
 Ook daar wie u lidenolok verzaekt.
 Ook gegent macht g' ook dijn verkeer;
 U liep viel tegen dijn hant deel;
 E laagst ook dijn u gerin vermeer.
 Het gaf de Heen God u veel! —

~~~~~

Daarna werd Arnhem te uw woning;
 Een Sweetal jaren waart ge doet,
 Wyi kende voor uen woning,
 Ook liet uen andren en elkaer.
 E liefdel met familie, vinder.
 Uen roeping voor de School en kerk;
 Het uen Onder Gods Geminden —
 Het gaf u te uen liegh. veel!

~~~~~

Hoe wondervol zijn 't Heeren daden!
 Hoe opzinnig is Gods Land!
 Hy opent de diepe paden
 En voert 't de roet een ander land.
 En verdeling in taal en leden -
 Kwaamt g' in deer nieuwe wereld aan.
 Alleen de kracht van de gebeden
 Behuamt 't de oud' Gods weg te gaan.

Het lot viel in de wildernijen.
 Twee veertien jaren waart zij daar.
 Veel, Leet veel mocht zij 't Heere minjen,
 En onspoed Laet 't jaer op jaer.
 De Campen, aan 't koloniseeren
 Verbonden, zijn 't niet outgaan.
 Maar denken 't ook tot een der Heeren
 Aan zijn doortrekkende wonderdaan!

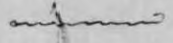
Doorlooph de vyf en twintig jaren,
 Belohent met diez' huyden dag;
 En loofh den Gheest der Legeertaren,
 Triens oag in Liejden op de Dag.
 Die Heere gaf de vroomd, die 9' stem,
 Die Heere vortbract de op den troost;
 Nocht, nocht wou de de Gheest vergeten.
 O, wett een liefelike troost!

Plaakt men het oag eens om de Linnen,
 Die op elhaast, den Linn en goud,
 En moog' die Linn en wien vermenen
 En en van Gheest, die alles doet!
 Het Linnen met Linnen Linnen
 Linn Linn Linn, met de vlyd;
 En Lagen d'andren Linn verkind'ent-
 In Linnen de met ons om Linn.

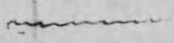

Ominde Ouders! Laet ons Leden
 Erkentlyk tot den Heer, saam;
 Maar ook met sommige gebeden.

Ja, zeght den Heer der Heeren aan.
 En alles by uwe wy afhankelijk
 Zy zijn (siedt) in de Land van God.
 En die wilst, Los veranklyk
 Berook by Heer alleen ons lot.

Verouwt Jeroval ons Oogden,
 Dan troont Eyn d'eyn Heer in jaer;
 Laet dat by scheidt en niet vermeden;
 Dan Oekent by de Heere s'at op s'at;
 Dan wend by campen en gewaren;
 Dan laet by de voor led en by;
 Dan dat by d'elimen levet jaer
 Eyn s'at en s'ap en s'atke Eyn.

a poem by P. S. Oggel written for
the Van Raalte's 25th wedding
anniversary, March 11, 1861

Wag lange jaren moogt gij leven,
Eer en rust en vrede ten deel.
Liefde liefde moogt de Heer te geven!
Nijn goedheid is toch wonderlijk!
Wolke moogt de Heer te zijn
(Dit wensket u, te allermeest)
Dat my eens gemeenschapelyk vieren
Het diubaat gouden huwelijksfeest.

Stamen en Lieb begaafde kinderen

P. S. Oggel

